

VAN STOLKPARK KOERIER

Nieuwsblad van en voor alle bewoners van het Van Stolkpark en de Scheveningse Bosjes

12e jaargang

Uitgave van de Wijkvereniging "Van Stolkpark"

Nr 49 - september 1990

Overnemen uit de inhoud van de Van Stolkparkkoerier alleen met toestemming van de redactie, en met bronvermelding.

Villa Vredelust op de hoek van Duin- en Belvédèreweg. Heel duidelijk is te zien hoe de erker is dichtgemetseld.

(Foto Anneke Landheer)

Over bouwen, breken en behouden

Het meest verrassende nieuws in deze aflevering komt weer van Parkweg 28. Villa Rozenhoeve is onlangs als woonhuis verkocht aan mensen, die het beste voor hebben met dit pand. Zij zullen in de komende maanden eerst het achterstallige onderhoud laten verrichten en er daarna zelf gaan wonen. De nieuwe bewoners hebben wij van harte gelukgewenst, zodra wij dit heuglijk nieuws hoorden.

De projectontwikkelaar Multi Van Stolkparkkoerier 49

8 oktober algemene ledenvergadering

van de Wijkvereniging
"Van Stolkpark"
De vergadering zal worden
gehouden in het
Eerste Vrijzinnig-Christelijk
Lyceum,
Van Stolkweg 35.
De agenda en nadere informatie
vindt u op pagina 27

Advies B.V. heeft het kennelijk te elfder ure toch verstandiger gevonden zijn plannen niet door te zetten. Ook niet in 'versoberde'

vorm. Daar zijn wij heel blij mee. Het ontwikkelde plan had op zichzelf misschien wel kwaliteiten, maar het paste beslist niet in deze omgeving. En ook dat laatste is een eis, die de Woningwet aan het uiterlijk van een gebouw stelt. Niet zonder reden heeft het bestuur van onze zusterorganisatie "Archipel/Willemspark" er bij de Raadscommissie voor Ruimtelijke Ordening en Stadsvernieuwing haar beklag over gedaan, dat dit belangrijke beoordelingscriterium tot nu toe onvoldoende aandacht krijgt van de raadsleden. Juist de onderlinge samenhang tussen de bebouwing is bepalend voor de belevingswaarde, zo bleek uit een

zorgvuldige, gedetailleerde analyse, die in de wijk Archipel/Willemspark van de gebouwde omgeving is gemaakt.

Evenmin als de diplomatieke relaties met Iran succesvol verlopen, ontwikkelen ook bouwplannen van de Iraanse Ambassade zich naar wens. Ondanks toezeggingen van de tijdelijk zaakgelastigde van Iran, M. Sharif Khodace, aan de voorzitter van de Wijkvereniging op 21 februari zijn ons nimmer uitgewerkte bouwplannen

getoond. En wat misschien erger is, zulke plannen zijn ook nooit bij de gemeente ingediend. Men gaat nu al weken ongestoord zijn gang en niemand weet, wat er precies gaat gebeuren. Het zijn op zijn best somber gestemde vermoedens.

Hoewel het hier de gewoonte is, dat ook buitenlandse ambassades met het gemeentebestuur overleg plegen over bouwplannen, heeft ons beroep op het ministerie van Buitenlandse Zaken en op de Burgemeester tot nu toe niet geleid tot enig zichtbaar resultaat.

Laten wij hopen, dat ook hier het tij nog ten goede keert.

Verder is in de afgelopen periode onze aandacht vooral gericht geweest op het - overigens ook zeer tijdovende - overleg over de voorbereiding van een bestemmingsplan voor de Scheveningse Bosjes (zie daarover hieronder "Halvering van de Scheveningse Bosjes") en enkele bouwplannen, van beperkte, maar toch ingrijpende aard, zoals voor Duinweg 18, Kanaalweg 13-15 en Van Stolkweg 12a (Thera) en 15.

Halvering van de Scheveningse Bosjes

BITTERE TELEURSTELLING

overheerst bij de ruim honderd Haagse burgers uit het Van Stolkpark en de overige wijken rond de Scheveningse Bosjes, die zich de moeite hadden getroost op 10 september naar de inspraakavond over het voorontwerpbestemmingsplan voor dat gebied te komen. Weinig waardering hadden zij ervoor, dat de meest betrokken wethouder ambtenaren de kooltjes uit het vuur liet halen en niet zelf als voorzitter optrad. Verder viel het op, dat geen enkele gemeente-bestuurder zich daar persoonlijk op de hoogte heeft gesteld van de gevoelens en meningen van de omwonenden. En dat, terwijl de geringe opkomst bij de laatste gemeenteraadsverkiezingen zou doen verwachten, dat de bestuurders zich geen mogelijkheid tot direct contact met hun kiezers over voor hen essentiële zaken zouden laten ontgaan.

BITTERE TELEURSTELLING

overheerst ook over het voorontwerp zelf. Hoewel de door het gemeentebestuur vastgestelde doelstelling gericht is op "bescherming van de aard en het karakter van de Scheveningse Bosjes", leidt de uitwerking van die doelstelling feitelijk vrijwel tot

een HALVERING van de Scheveningse Bosjes. Het oorspronkelijke, aaneengesloten parkbos van 92 ha zal worden teruggebracht tot 49 ha.

Immers, alleen het parkbos omsloten door de Teldersweg, de Ver Huellweg, de Aletta Jacobsweg, de Kerkhoflaan, de Ary van der Spuyweg en de Scheveningseweg zal nog als een aaneengesloten gebied voor de burger beschikbaar blijven. Het noordelijkste gedeelte, omsloten door de Ver Huellweg, de Aletta Jacobsweg, de Algemene Begraafplaats en het Schevenings Kanaal, zal zijn karakter van openbaar parkbos geheel verliezen en bovendien voor een belangrijk deel gekapt worden. Het gedeelte ten westen van de Teldersweg zal door de verder vergrote barrièrewerking na de aanleg van een openbaar vervoerbaan langs die weg te voet en per fiets vrijwel niet meer te bereiken zijn uit het oostelijke gedeelte.

BITTERE TELEURSTELLING

heerst verder, omdat pas na grote aandrang van de aanwezige burgers bekend werd, dat voor de bouw van het nieuwe Madurodam de goedkeuring van het bestemmingsplan niet zou worden afgewacht. Schoorvoetend gaven de aanwezige vertegenwoordigers van het gemeentebestuur en van Madurodam toe, dat al eerder geprobeerd zal worden de bouwplannen door te drukken met een zg. artikel 19-procedure.

ONAAANVAARDBAAR

werd het tenslotte genoemd, dat in het voorontwerp vast een voorschot wordt genomen op kennelijk nog onvoldoende uitgewerkte ideeën voor de aanleg van een openbaar vervoerbaan langs de Teldersweg door Burgemeester en Wethouders bij voorbaat een wijzigingsbevoegdheid te verlenen. Zo'n wijzigingsbevoegdheid betekent nl., dat één van de voorgestelde ideeën kan worden uitgevoerd zonder de rechtswaarborgen, die de wet op de Ruimtelijke Ordening de burger anders biedt bij de wijziging van een vastgesteld bestemmingsplan.

Het zal u duidelijk zijn, dat de besturen van de bewonersorganisaties rond de Scheveningse Bosjes op 17 september jl. hebben besloten al het mogelijke te zullen doen door overleg de gemeenteraad ervan te overtuigen, dat het nu aangeboden voorontwerpbestemmingsplan in geen enkel opzicht te rijmen valt met punt 21 van het beleidsprogramma, dat zij op 17 mei 1990 voor de jaren 1990-1994 heeft vastgesteld:

"Duingebieden, overige natuurgebieden en parken zijn uitermate belangrijk voor de stad. Deze gebieden worden bij stedelijke ontwikkelingen ontzien."

Tot slot nog dit: laat u ook uw stem horen en stuurt u de hierbij ingesloten kaart ingevuld aan de gemeenteraad.

Oproep en Agenda

voor de Algemene Ledenvergadering van de Wijkvereniging "Van Stolkpark", te houden op maandag 8 oktober 1990, in het Eerste Vrijzinnig-Christelijk Lyceum, Van Stolkweg 35, Scheveningen.

Aanvang der vergadering 20.00 uur.

Vanaf 19.30 uur staat de koffie voor u klaar.

1. Opening en mededelingen van de voorzitter
 2. Overdracht oude archieven aan Gemeentearchivaris, Drs. H.M. Bordewijk
 3. Vaststelling agenda
 4. Vragen en opmerkingen van bewoners van de wijk
 5. Verslag Algemene Ledenvergadering van 10 april 1990 (afgedrukt in de Van Stolkparkkoerier nr. 48)
 6. Begroting 1991 *)
 7. Bestuurssamenstelling
- Aan de beurt van aftreden zijn de bestuursleden J.A. Kusters, Mr. T. Landheer, R.P. Luijer en mevrouw Th.H.E. Wilmink-Weijhenke. Zij hebben zich allen herkiesbaar gesteld. In de vacature ontstaan door het vertrek van Mr. F.W.A. Goes stelt het bestuur voor te benoemen mevrouw Drs. J.C. de Jong-Boon. Dit laat onverlet de bevoegdheid van leden van de vereniging, krachtens het bepaalde in artikel 2 lid 2 van het Huishoudelijk Reglement, om tegenkandidaten te stellen. Kandidaatstelling door de leden kan slechts geschieden door een schriftelijke mededeling aan het bestuur, uiterlijk 6 dagen vóór de vergadering, welke mededeling door ten minste 10 stemgerechtigde leden moet zijn ondertekend.
8. Rondvraag
 9. Sluiting van het huishoudelijk gedeelte

Pauze

Na afloop van de pauze zal de heer Drs. H.J. Meijer, Wethouder van Verkeer en Vervoer, Binnenstad en Monumenten van de gemeente 's-Gravenhage spreken over: **"Het Van Stolkpark en het gemeentelijk verkeers- en vervoersbeleid"**

*) Dit stuk zal ter vergadering worden uitgereikt

In Memoriam

Mr. Leo Davidson

Op vrijdag 10 augustus hebben wij afscheid genomen van Leo Davidson in zijn eigen studeerkamer, waar wij zo vaak met hem spraken over het Van Stolkpark. Velen in de wijk zullen hem niet meer kennen. Vele anderen zullen zich hem herinneren als secretaris van onze Wijkvereniging.

Ruim tien jaar geleden, op 8 mei 1978, trad Mr. L. Davidson tot ons bestuur toe. De rol van secretaris was hem op het lijf geschreven. Al lang voordat over de oprichting van een wijkvereniging werd gedacht, had hij op persoonlijke titel de strijd tegen hier niet passende massale bebouwing aangebonden. Eerst in 1966 tegen de verbouwing van Duinweg 20-22, en in 1968/9 tegen de bouw van het Promenade Hotel. Als bekwaam jurist, met een grote kennis van het bouwrecht wist hij terdege, waarover hij schreef.

Het is ook aan zijn initiatief te danken, dat het aanvankelijk nog gestencilde "Bewonersbulletin" in oktober 1978 werd vervangen door de huidige Van Stolkparkkoerier. Hij legt het contact met de eerste drukker en verzorgde samen met anderen de redactie van de eerste negen nummers.

Met hart en ziel verdedigde Leo de belangen van het Van Stolkpark, totdat een slopende ziekte, een gevolg van levensbedreigende ervaringen tijdens de Duitse bezetting, hem na vier jaren, voor ons nog onverwacht, moest doen besluiten zijn werkzaamheden in bestuur en redactie te beëindigen.

Als bestuur gedenken wij Leo Davidson met grote dankbaarheid. In onze gedachten betrekken wij ook zijn vrouw Martha, die hem ook als bestuurslid steeds met grote toewijding terzijde heeft gestaan.

Namens het bestuur,
Ton Landheer, voorzitter

Visa-drukke

De afgelopen zomer zal menig een zich afgevraagd hebben wat er toch aan de hand was op de Hogeweg. Verkeerschaos, parkeerproblemen, zoekende mensen met allerlei papieren in de hand en wachtende mensen, ongeduldig in een rij opgesteld, die uren op straat stonden, was de aanblik die de toevallige voorbijganger aantrof in deze anders zo rustige omgeving. Wat had dit allemaal te betekenen?

Het bord van de Ambassade van Tsjechoslowakije, Parkweg 1

(Foto Hanneke Farkas)

De drukke betrof het grote aantal mensen dat een visum aanvraagde voor een reis naar Tsjechoslowakije en Hongarije. Door de politieke omslag van vorig jaar is er deze zomer een ongekende stroom toeristen naar de voormalige socialistische landen in Midden-Europa vertrokken. Gingen vroeger maar weinig mensen voor hun plezier die kant op, dit jaar zijn het er tienduizenden. Reeds vorig jaar was het bij de Hongaarse ambassade al zichtbaar drukker dan in het verleden, maar nu liep het storm. Ook de belangstelling voor een trip naar Tsjechoslowakije was zeer groot. Velen vroegen zelfs voor beide landen een visum aan en renden heen en weer om op het goede moment aan het loket te verschijnen.

Inmiddels is bekend gemaakt dat de visumplicht voor Hongarije en Tsechlowakije is afgeschaft. Volgende zomer zal de drukke dus niet meer ontstaan.

Aan de buitenkant van de gebouwen was al eerder zichtbaar geworden dat men nieuwe regeringen vertegenwoordigt. Sinds het begin van dit jaar getuigt een ovale verkleuring in het houtwerk op de façade van de Hongaarse ambassade van het weggehaalde bord met het oude wapen en de naam van de Volksrepubliek. Een nieuw bord is nog niet aangebracht. Voor een deel is dit te verklaren uit het feit dat men in het democratisch gekozen parlement vele maanden heeft gedebatteerd voor een nieuw wapen vastgesteld kon worden. De beslissing hierover is echter kort geleden genomen en het nieuwe bord zal nu wel niet lang meer op zich laten wachten.

Het zelfde verhaal gaat op voor Tsjechoslowakije. Hier heeft men in afwachting van een nieuw bord, het woord socialistisch onleesbaar gemaakt. De situatie zoals deze op de foto nog valt af te lezen is voor altijd verleden tijd. Het zal niet zo vaak het geval zijn dat het grote politieke wereldgebeuren zijn directe neerslag heeft in onze wijk. Toch was daar de afgelopen tijd duidelijk blijk van.

Hanneke Farkas-Teekens

Waar de Haagse hondjes mogen rennen... (2)

In de Van Stolkparkkoerier nr. 48 is een deel van de voorstellen van de Dienst Groenvoorziening en Milieueducatie gepubliceerd om plaatsen aan te wijzen waar honden al dan niet aangelijnd mogen lopen.

Op 7 augustus 1990 hebben Burgemeester en Wethouders van de Gemeente een besluit genomen op grond van de door DGM gedane voorstellen. Dit besluit gaat 1 oktober 1990 in.

Dit besluit houdt voor het Van Stolkpark en omgeving in, dat honden ongaangelijnd mogen lopen, mits onder toezicht:

- in de Scheveningse Bosjes, achter Promenadehotel tussen Prof. B.M. Teldersweg, Hogeweg en Waterpartij;
- in de Scheveningse Bosjes, tussen Dr Aletta Jacobsweg, Algemene Begraafplaats en Hubertusviaduct, en
- Scheveningseweg, vanaf Burgemeester Patijnlaan tot aan de Kanaalweg.

Tussen 1 augustus en 15 maart is het toegestaan honden ongaangelijnd, mits onder toezicht te laten lopen in het gedeelte van de Scheveningse Bosjes dat wordt omgrensd door Kerkhoflaan, Ary van der Spuyweg, Scheveningseweg, Prof. B.M. Teldersweg, Ver Huellweg en Dr Aletta Jacobsweg, en het rondom de Waterpartij gelegen gedeelte van de Scheveningse Bosjes tussen Duinweg en Prof. Teldersweg.

Op door middel van borden als zodanig aangeduide speelweiden c.q. speelterrein is het absoluut verboden met een hond te komen. Hieronder vallen de speelweiden in het Westbroekpark, en de Scheveningse Bosjes - bij de Waterpartij en de speelplaats aan de Ary van der Spuyweg.

Op ALLE andere plaatsen wordt van de Haagse burgers verwacht dat zij hun hond aan de lijn laten lopen. Dat geldt dus ook voor het Belvédèreduin.

Van Stolkparkkoerier 49

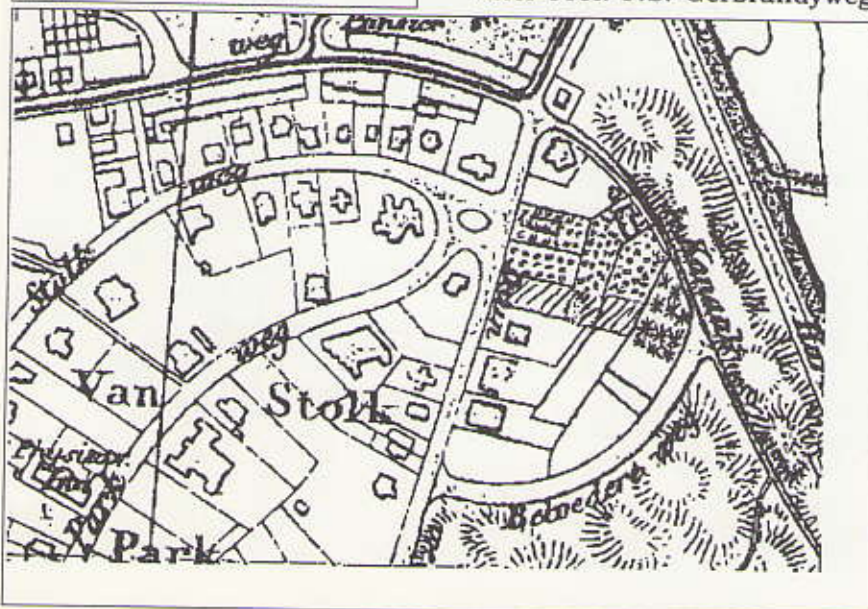
Villa Lunia

In het begin van deze eeuw stonden er in het Van Stolkpark enkele villa's, die misschien beter als "landgoederen" zouden kunnen worden beschreven. Zo ruim bemeten was het terrein, waarop die villa's stonden. Villa Lunia (Duiweg 6) was er één van. In zijn grootste omvang besloeg het terrein een gebied van ruim 9.000 m². Villa Olanda (Van Stolkweg 23) beschikte zelfs over een terrein van ruim 15.000 m², dat aan beide zijden van de Van Stolkweg lag. Villa Jarpa (Duinweg 37) had ruim 8.000 m² grond, en het in 1943 afgebroken Huize Ten Vijver (aan de Dwarsweg, aan de zuidkant van de Waterpartij), ruim 11.000 m² grond. Met uitzondering van het grondgebied van Huize Ten Vijver - dat na de oorlog toegewezen werd aan de Gemeente 's-Gravenhage - werden alle bovengenoemde terreinen later verkaveld en bebouwd.

Ontstaan van Villa Lunia

Op 26 juni 1899 kocht Emile Louis Constant Schiff, directeur van de Rubberfabriek Vredestein in Loosduinen, en dan wonend aan de Groot-Hertoginnelaan 11, van de erfgenamen van

Een kaartje van de driehoek Kanaalweg-Duinweg-Belvedèreweg in 1909
 aankoop in 1899
 ***** aankoop in 1901
 ///// aankoop in 1905

Van Stolkparkkoerier 49

Villa Lunia vlak voor de sloop, in 1939

(Foto Collectie Gemeente-Archief 's-Gravenhage)

steenfabrikant Reijer Catharinus Murman uit Geldermalsen, vijf naast elkaar gelegen percelen grond aan Duinweg en Kanaalweg, met een gezamenlijke grootte van 6865 ca. Schiff betaalde fl. 5,10 per ca, in totaal fl. 35.000. Op dit terrein liet Schiff aan de zijde van de Duinweg een forse villa bouwen, zoals vele huizen uit de tijd voorzien van veel sierlijk houtwerk, vooral aan de kap. De villa kreeg de naam Lunia, de tweede voornaam van mevrouw Riemke Lunia Schiff-van Bienema.

Op het terrein aan de Kanaalweg, later Prof. P.S. Gerbrandyweg,

verrees een koetshuis en stal met bovenwoning.

Het gebied, dat nu begrensd wordt door de Duinweg, de Prof. P.S. Gerbrandyweg en de Belvedèreweg, was toen nog vrijwel onbebouwd. Alleen op de hoek van de huidige Prof. P.S. Gerbrandyweg en de Duinweg stond al een huis, Villa Margaretha, dat in 1883 door de 'timmerman' Pieter Dekker werd gebouwd. In 1896 werd de bankier Henri Daniel Pierson eigenaar van deze villa, die sindsdien Villa Intimis genoemd werd. Tot dan toe waren er vooral huizen gebouwd aan Van Stolkweg, Parkweg en Kanaalweg. Pas bijna tien jaar later, in 1892 werd tegenover Villa Margaretha Villa Lilly gebouwd, nu bekend als Professor Gerbrandyweg 2, in 1893 gevolgd door de Handelsschool van Willem Mackenzie (nu Duinweg 20-22).

In hetzelfde jaar, dat het gezin Schiff Villa Lunia had betrokken, verrees er aan de Duinweg een blok van drie huizen (Duinweg 8-10-12), en in 1903-1905 nog een tweede blok van drie huizen (14-16-18). In 1910 werd Villa Vredelust (Duinweg 24) gebouwd. Uitgifte in erfpacht van terreinen aan de Belvedèreweg geschiedde vanaf 1912. De huizen daar werden vervolgens gebouwd

Uitzicht vanaf de Belvédère. Op de voorgrond een inmiddels gesloopt huysje, gelegen aan de rand van de huidige erfscheiding tussen de huizen aan Duin- en Belvédèreweg. Achter het huysje de achtergevels van v.l.n.r. Duinweg 14, 12, 10 en 8, Villa Lunia, Villa Intimis en uiterst rechts het koetshuis van Lunia aan de Kanaalweg. Op de voorgrond loopt de nog onbebouwde Belvédèreweg (omstreeks 1910).

tussen 1913 en 1927.

De rest van het terrein in dit gebied kwam geleidelijk in handen van Schiff.

Uitbreiding van het terrein

In 1901 kocht Schiff van de Gemeente 's-Gravenhage nog eens 1630 m² grond, nu voor fl. 12 per centiare, en gelegen aan de Kanaalweg tot aan de Belvédèreweg. De Gemeente stelde als voorwaarde; "dat op dit terrein slechts vrijstaande gebouwen met een gevelbreedte van ten hoogste 25 meter mogen worden neergezet, bestaande uit één villa als één perceel te bewonen. De gebouwen mogen niet dicht bij de weg gebouwd worden dan 8 meter en 5 meter van de erfscheidingen en 10 meter van elkaar zo er meer dan één gebouw geplaatst mocht worden".

In 1905 deed zich de gelegenheid voor het terrein nog verder uit te breiden. Schiff kocht toen van Andries de Bloeme voor fl. 7 per m² een naast en achter Duinweg 14 gelegen stuk grond van 856 m². Een deel van dit terrein werd gebruikt voor de aanleg van een tennisbaan met een pad naar de Duinweg. De tennisbaan behoort nu bij Prof. P.S. Gerbrandyweg 127.

Verkaveling van het terrein

Op 17 maart 1917 overleed mevrouw Schiff. De beide zoons

waren al eerder in Delft gaan studeren. Schiff zelf verliet op 22 maart 1918 het Van Stolkpark en vestigde zich aan het Westeinde in Voorburg.

Op 23 juni 1919 werd Villa Lunia verkocht aan de Maatschappij tot exploitatie van onroerende goederen Regentesselaan.

Namens de exploitatiemaatschappij trad de bouwkundige Leonardus Johannes Elkhuisen, gedelegeerd lid van de Raad van Bestuur op. De verkoopprijs bedroeg fl. 150.000.

Al snel werd een stuk tuin, groot 1110 m², voor fl. 21.000 verkocht aan Nicolaas Gerard Pierson, wonend Belvédèreweg 1, die er

zijn tuin mee kon uitbreiden.

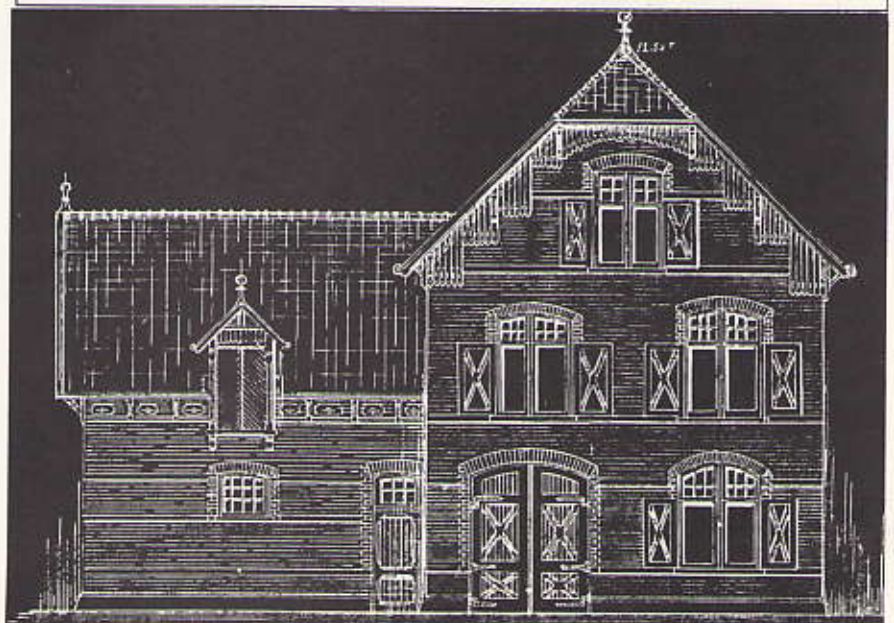
Bij een openbare verkoop op 2 december van datzelfde jaar werd het restant voor fl. 195.000 gemijnd door de koopman Louis Stokvis.

Twee jaar later, op 13 augustus 1921, verkocht Stokvis een aan de Kanaalweg gelegen bouwterrein groot 2911 m² aan de architecten Arnoldus Theodorus en Cornelis Hendrikus van Paassen voor fl. 57.000.

Het nog resterende gedeelte rondom Villa Lunia mat nu 4518 m². Ook daarvoor vond Stokvis een koper: op 12 september 1921 werd de bibitplanter (bibit = rijstplantje) Theodoor Wichem Hendrik Roeland uit Malang voor fl. 135.000 eigenaar.

In 1924 bleek dat Roeland, die zich overigens pas een jaar later in Nederland vestigde, de rente en aflossingen van zijn hypotheek, waarvan de hoofdsom fl. 84.000 bedroeg, tegen een rente van 6 1/4%, niet had voldaan. De Stedelijke Hypotheekbank liet Villa Lunia op 7 en 14 oktober 1924 publiek verkopen. De villa met de daarachtergelegen tuin, groot ruim 3000 m² werd gekocht door het Handelsbureau BV "BACO" voor fl. 58.000. De N.V. Maatschappij tot Exploitatie van Onroerende Goederen Regentesselaan verwierf het naast Lunia aan de Duinweg gelegen terrein, groot 1345 m, voor fl. 27.000.

Geveltekening uit 1906 van het koetshuis van Villa Lunia aan de Kanaalweg (Collectie Dienst Bouwen en Wonen)

Weer werd het terrein van Lunia gesplitst. De BACO (namens deze vennootschap treedt op Hendrik Best, de broer van mevrouw Geertruida Franck-Best, wonend Kanaalweg 117) verkoopt een stuk van ruim 2000 m² aan zijn zuster.

Op dit terrein staan o.a. de (nu nog bestaande) garages van Villa Lunia. De uitrit van de garages naar de Duinweg behoort ook tot dit terrein.

Het laatste restje van Lunia mat nog 1188 m². Op 4 december 1924 werd Jan Lubertus van Houten, oud-president van de factorij te Batavia van de Nederlandse Handelmaatschappij, die op dat moment in Parijs woonde, eigenaar voor fl. 50.000.

Vanaf oktober 1930 woonde de familie Van Houten er echter niet meer, en zo af en toe werd het huis tijdelijk verhuurd. De toestand van de villa ging zienderogen achteruit. De laatste opname van Villa Lunia toont ons hoe het huis er vlak voor de sloop, ingeklemd tussen het in 1938 gebouwde Duinweg 4 en Duinweg 6a, uitzag.

Op 3 mei 1939 verkochten de erfgenamen van Van Houten het huis voor de sloop aan de bouwkundige Gerardus Josephus van den Elshout, voor fl. 20.500.

Tegenwoordige bebouwing

Op het vroegere terrein van Villa Lunia werden na verloop van tijd de volgende huizen gebouwd:

1. Duinweg 4b, 4c en 6

Op 3 mei 1939 kocht de bouwkundige G.J. van den

De Olmenhorst

Van Stolkparkkoerier 49

Kanaalweg 115 vlak voor de afbraak in 1953

(Foto Collectie Gemeente Archief)

Elshout Villa Lunia met omliggende grond, groot 1188 m², voor fl. 20.000.

Na de sloop van Villa Lunia werd op dit terrein naar ontwerp van de architect Co Brandes een blok van drie huizen gebouwd.

Eind 1939 konden de nieuwe bewoners hun huizen betrekken, die fl. 18.500 tot fl. 22.000 opgebracht hadden.

2. Duinweg 6a, 6b en 6c

Dit terrein, groot 1345 m² werd in 1924 gekocht door de N.V. Maatschappij tot Exploitatie van Onroerende Goederen Regentes-selaan voor fl. 27.000.

Naar ontwerp van de bouwkundige Gerardus Josephus van

(Foto Anneke Landheer)

den Elshout werd op dit terrein in 1925/26 een blokje van drie huizen onder één kap gebouwd. De prijzen van de nieuwe huizen, genummerd Duinweg 6a, 6b en 6c, bedroegen fl. 31.000 tot fl. 38.000.

3. Kanaalweg 115, later Professor P.S. Gerbrandyweg 15-17

Op dit terrein stond aanvankelijk het stal- en koetshuis met bovenwoning van Villa Lunia. Eén van de bewoners van de bovenwoning was tuinman van de familie Schiff, Martinus Grootegoed. Hij was de eerste voorganger van de Apostolische Gemeente in Den Haag, die van 1902 tot 1911 haar diensten in het koetshuis hield.

In 1910 kocht de Apostolische Zendingsgemeente het uit 1907 daterende pand aan de Pansierstraat.

Enkele maanden nadat Louis Stokvis Villa Lunia gekocht had, verkocht hij het koetshuis met bijbehorende grond, groot 812 m² aan zijn broer Theodoor Stokvis, die er een kinderwagenfabriek in vestigde.

In de Tweede Wereldoorlog werd het pand zo ernstig beschadigd dat herstel niet zinvol werd geoordeeld.

In 1953 verkochten de erfgenamen van de in 1952 in Los Angeles overleden Louis Stokvis het huis en terrein aan de aannemers H.J.O. Kielhorn en G.N. Spindler voor fl. 40.000.

Kielhorn en Spindler lieten de vermaarde architect Co Brandes, naar wiens ontwerp ook elders in het Van Stolkpark huizen gebouwd werden (Duinweg 4a, 4b en 4c, en Van Stolkweg 20, 20a en 20b) een ontwerp maken voor een appartementengebouw dat de naam Olmenhorst kreeg en in 1955 gereed kwam.

In 1962 werd - na het overlijden van Professor Gerbrandy, die op Kanaalweg 113c gewoond had - de benaming Kanaalweg tussen Duinweg en Haringkade gewijzigd in Prof. P.S. Gerbrandyweg. De huisnummers van de Olmenhorst (115 tot en met 115g) werden in 1970 gewijzigd in 15 tot en met 27.

4. Kanaalweg 117-131, later Professor P.S. Gerbrandyweg 117-131

De architecten Arnoldus Theodorus en Cornelis Hendrikus van Paassen kochten op 13 augustus 1921 een terrein groot 2011 m² voor fl. 57.000.

Het had enige voeten in de aarde voordat de gebroeders Van Paassen konden gaan bouwen. Bij de verkoop in 1901 had de Gemeente 's-Gravenhage als verkoper de voorwaarde gesteld:

"dat op dit terrein slechts vrijstaande gebouwen met een gevelbreedte van ten hoogste 25 meter mogen worden neergezet, bestaande uit één villa als één perceel te bewonen; de gebouwen mogen niet dicht bij de weg gebouwd worden dan 8 meter en 5 meter van de erfscheidingen en 10 meter van elkaar zo er meer dan één gebouw geplaatst mocht worden".

Op 7 mei 1923 nam de Gemeenteraad het besluit waarbij de Van Paassens toestemming kregen twee blokken van ieder vier eengezinshuizen te bouwen. De Van Paassens werden bij hetzelfde besluit verplicht de gemeente fl. 11.000 te betalen voor het aanleggen van een trottoir.

Spoedig daarna kon de bouw van de huizen, die genummerd werden Kanaalweg 117 tot en met 131 beginnen. In de loop van 1924 werden de huizen betrokken door de nieuwe eigenaren die per huis tussen de fl. 26.500 en

fl.33.000 betaalden. In één van de huizen, nr. 125, ging Arnoldus van Paassen zelf wonen.

De eigenares van Kanaalweg 117, de zangpedagoge Geertruida Franck-Best, kocht in 1925 voor fl. 8000 van het Handelsbureau Baco de achter haar huis gelegen tuin en tennisbaan, ter grootte van ruim 2000 m². De tennisbaan werd in 1957 verkocht aan de eigenaar van Kanaalweg 127. Een poging de inpandig gelegen tuin te bebouwen was niet succesvol.

In 1962 werd de naam Kanaalweg gewijzigd in Prof. P.S. Gerbrandyweg.

5. Belvédèreweg 1

Een jaar na de koop van Villa Lunia verkocht de Maatschappij tot exploitatie van onroerende goederen Regentesselaan een stuk tuin groot 1110 m² voor fl. 21.000 verkocht aan Nicolaas Gerard Pierson, wonend Belvédèreweg 1, die er zijn tuin mee kon uitbreiden. Tot op heden maakt dit terrein nog deel uit van het perceel Belvédèreweg 1.

Anneke Landheer-Roelants

Bronnen: Kadaster, Hyp. registers; Gem. Archief 's-Gravenhage Bev. registers 1895-1938.

L.b.: Prof. Gerbrandyweg 117 tot en met 125 (Foto Anneke Landheer). R.b.: De hoek van Belvédèreweg en Kanaalweg rond 1950. L.o.: Duinweg 4b, 4c en 6 (Foto Anneke Landheer). R.o.: Duinweg 6a, 6b en 6c (Foto Anneke Landheer).

Wijkbeveiliging

Sedert 1989 functioneert in het Van Stolkpark een door particulieren opgezette en uitgevoerde wijkbeveiliging. Het initiatief daarvoor werd weliswaar door de Wijkvereniging "Van Stolkpark" genomen, maar voor een degelijke behartiging van deze nieuwe activiteit was het nodig een afzonderlijke rechtspersoon op te richten.

Gekozen werd voor een stichting, waarvan het bestuur gevormd werd deels uit bestuursleden van de wijkvereniging, deels uit vertegenwoordigers van instellingen en bedrijven die van de diensten van de wijkbeveiliging gebruik zouden gaan maken.

Het doel van de stichting is het bevorderen van de veiligheid in het Van Stolkpark, zulks als aanvulling op de taak van de politie, die met beperkte middelen dikwijls voorrang moet geven aan de bestrijding van zwaardere vormen van criminaliteit.

Het spreekt vanzelf, dat bij de opzet van de wijkbeveiliging intensief overleg met de politie is gevoerd en dat bij de uitvoering ervan aan een goede verstandhouding tussen de wijkbeveiliging en de politie voortdurend aandacht wordt besteed.

Met een jong Haags bedrijf, "Residentie Bewaking", werd een contract gesloten, dat jaarlijks wordt vernieuwd. De beveiliging wordt uitgevoerd door het van zonsopgang tot zonsopgang op ongeregelde tijden te voet en/of per auto houden van surveillancerondes, waarvan de duur en de frequentie door het bestuur worden bepaald.

De volledig bevoegde beveiligingsbeambten van "Residentie Bewaking" hebben geen opsporingsbevoegdheid. Bij geconstateerde ongeregelheden waarvoor zij de politie, waarvoor zij met radio zijn uitgerust. Wel hebben zij - net als iedere Nederlander - het recht om een wetsovertreder op heterdaad staande te houden en aan de politie over te dragen.

Van Stolkparkkoerier 49

Omtrent de resultaten van het functioneren van de wijkbeveiliging kunnen om begrijpelijke redenen weinig mededelingen worden gedaan.

Vastgesteld kan worden, dat het aantal inbraken in het Van Stolkpark door de patrouillegang is afgenomen en dat het aantal afgebroken inbraakpogingen groter is geworden. Hoewel dat moeilijk meetbaar is, blijkt het gevoel van veiligheid bij de bewoners van het Van Stolkpark te zijn toegenomen. Men zou dat het belangrijkste positieve gevolg van de wijkbeveiliging kunnen noemen.

Uiteraard zijn aan de wijkbeveiliging kosten verbonden, die door degenen die zich voor deelname hebben aangemeld, worden gedragen. Een bewoner van een gewoon particulier huis betaalt voor deelname fl. 15,- per maand. Voor flats, voor bedrijven en kantoren bestaan afzonderlijke tarieven, evenals voor extra diensten zoals bijvoorbeeld sluitronden e.d.

Het aantal deelnemers aan de wijkbeveiliging groeit langzaam, maar uitbreiding van dat aantal wordt zeer op prijs gesteld. Niet in de eerste plaats om met de daaruit te verkrijgen meerdere inkomsten de frequentie van de surveillances te kunnen verhogen, maar vooral omdat met een vrijwel algemene deelname aan het project wijkbeveiliging uitdrukking wordt gegeven aan gevoelens van solidariteit en van gemeenschappelijke verantwoordelijkheid voor een veilige woonomgeving.

Bewoners van het Van Stolkpark die zich nog niet voor deelname aan de Wijkbeveiliging hebben aangemeld, worden hierbij opgewerkt daartoe te besluiten. Aanmelding kan geschieden bij mevrouw Landheer, die voor de registratie van deelnemers en de administratie van de wijkbeveiliging zorgdraagt.

Bestuursleden van de wijkbeveiliging zijn gaarne bereid om, wanneer bijv. flatbewoners aanmelding overwegen, maar

aanvullende informatie behoeven, die eventueel ten huize van potentiële deelnemers te verstrekken.

R. de Jong,
voorzitter Stichting Buurtpreventie

Wat doet Burenhulp? Als vrijwilliger een handreiking geven aan mensen, die in een moeilijke situatie verkeren en in hun directe omgeving niet de nodige hulp kunnen vinden.

In onze wijk bestaat ook zo'n Burenhulp. Met een klein groepje bereidwillige wijkbewoners proberen we aan alle aanvragen te voldoen, zoals het doen van boodschappen, het brengen van een bezoekje en het watergeven van planten in de vakantie. Ook het vervoer van bejaarden naar een ziekenhuis of het spreekuur van een arts, wandelen met oudere wijkbewoners en het halen van eten behoren daartoe.

In 1989 verleenden we 241 maal 'hulp' aan andere wijkbewoners.

Door verhuizing - en dus vertrek uit de wijk - is er enig verloop ontstaan in ons groepje medewerksters.

Graag zouden wij een beroep op u willen doen óók aan dit werk-in-de-wijk deel te nemen. U bent bij ons van harte welkom, zowel om te helpen als om geholpen te worden.

E.M. Braat-van Pelt,
telefoon 354 52 04.

Weer ... het verkeer

De Gemeente is het seizoen actief begonnen, en uw wijkvereniging maakt overuren om waar nodig op de plannen te reageren. Vóór 1 oktober moet er niet alleen een reactie komen op het voorontwerp-bestemmingsplan Scheveningse Bosjes, maar ook op het Verkeersplan en de startnota Verlengde Landscheidingsweg. De startnota maakt deel uit van de milieu-effectrapportage die wordt gemaakt voor deze weg. Daarom worden verschillende alternatieven gepresenteerd. Er zijn hierover ook voorlichtingsavonden. Het bestemmingsplan wordt elders behandeld. Rest het Verkeersplan: wat betekent dit voor het Van Stolkpark?

De Gemeente stelt zich in het Verkeersplan ten doel de groei van het autoverbruik af te remmen door het verbeteren van openbaar vervoer, door fietsmaatregelen, en door het instellen van belanghebbendenparkeren. Bij het plan is een lijst met projecten gevoegd. We zullen de genoemde punten doornemen op wat voor onze wijk van belang is.

Openbaar vervoer

In de wijk zelf verandert er niets op dit gebied. Wel komen er twee sneltramverbindingen op een flinke afstand lopen van ons vandaan. De ene sneltram gaat van het centrum door een tunnel tot de Laan Copes van Cattenburch, vervolgens over het tracé van lijn 1 en 9 tot de Nieuwe Duinweg, om over de Badhuisweg richting Kurhaus te snellen. De 'lokale' trams 1 en 9 blijven naast het nieuwe sneltramtracé rijden, behalve op het genoemde stuk gemeenschappelijk traject. De andere sneltram loopt onder en boven Waldeck Pyrmontkade en Stadhouderslaan, en is te bereiken door middel van een nieuw aan te leggen tramlijn over de Eisenhowerlaan, met als dichtstbijzijnde halte de Van Oldenbarneveltlaan.

Deze sneltrams zullen een betere verbinding met het centrum

mogelijk maken. Een bron van zorg is de veiligheid: wie de wijk verlaat in noordelijke en oostelijke richting komt de sneltram tegen op een van vier kruispunten: bij Madurodam, Wagenaarweg, Cremerweg of Nieuwe Duinweg. En zoals we allemaal weten, gebeuren er nu reeds ongelukken, en dan betreft het nog maar een gewone tram! Het zou beter zijn als de sneltram juist in de woonwijken door een tunnel zou gaan met andere woorden, dat het een metro wordt.

De Gemeente heeft in haar enthousiasme het openbaar vervoer te verbeteren wel erg veel nadruk gelegd op verbinding met het centrum.

Behalve de genoemde sneltram, lijn 1 en 9, komt er ook nog een 'hoogwaardige regiobus' zoeven over zijn eigen, in twee richtingen te gebruiken, openbaar vervoerbaan op de Plesmanweg tussen Waalsdorpersweg en Nieuwe Parklaan, en de nieuwe tram voor het Benoordenhout. Al dit openbaar vervoer zal het uiterst hachelijk maken voor de resterende fietsers, die op deze wijze wellicht de auto in gedwongen worden. Om een voorbeeld te noemen: de Benoordenhouttram over Oostduinlaan en Waalsdorperweg snijdt dwars door een groep van vijf voor onze wijk belangrijke scholen.

De fiets

Ondanks alle lofzangen op de fiets worden er in het verkeersplan bitter weinig maatregelen voorgesteld tussen het station en de zee: het enige is het aanleggen van fietsstroken/-paden aan het einde van de Scheveningsweg en in de Javastraat.

Het is van groot belang, dat er eindelijk ook veilige fietsroutes komen langs Raamweg, Koningskade en Waalsdorperweg. En om alle plaatsen waar veel kinderen komen: scholen, speelterreinen, kinderboerderij, schooltuintjes, zwembaden.

Autoverkeer

Het aanleggen van nieuwe wegen blijkt altijd weer het autoverkeer aan te moedigen. Vervalt de

Gemeente weer in haar oude fout met het aanleggen van de Verlengde Landscheidingsweg? Een groot voordeel van de milieu-effectrapportage is dat dit nu nog eens grondig wordt onderzocht. In het Benoordenhout zijn ze blij met een tunnel onder het Hubertusviaduct, omdat dit het verkeer uit de wijk houdt. Wij vrezen echter dat de Verlengde Landscheidingsweg toch weer tot meer verkeer zal leiden, onder andere over de Teldersweg. Dan wordt het helemaal onmogelijk om deze over te steken: op zijn minst zullen de in de zestiger jaren beloofde fiets-/voetgangersbruggen er toch moeten komen. Een mogelijk echte verbetering is het in het Bestemmingsplan Scheveningse Bosjes beschreven ecoduct.

Het Verkeersplan voorziet een tunnel voor het openbaar vervoer (en auto's?) van de Teldersweg onder de Scheveningseweg, die niet in het Bestemmingsplan is opgenomen, terwijl de wel in het Bestemmingsplan opgenomen openbaar vervoerbaan langs de Teldersweg weer niet in het Verkeersplan staat. Het op elkaar afstemmen van al deze plannen laat wat te wensen over.

De bedoeling van het Verkeersplan is, dat het verkeer langs dergelijke hoofdwegen geconcentreerd wordt. De overgang naar de 'verblijfsgebieden', wordt gemarkeerd door 'poorten'. Zij dienen snelheidsvermindering af te dwingen. Dit laatste lijkt een zeer lofwaardig streven, vooral bij de ingang van de Kanaalweg vanaf de Scheveningseweg, waar wij reeds 'in de eerste fase' een dergelijke poort krijgen.

Parkeren

Helaas wordt in het Verkeersplan voor het Van Stolkpark een te lage bezettingsgraad van parkeergelegenheid berekend, omdat men ons bij de Scheveningse Bosjes heeft opgeteld. Wellicht heeft dit ertoe geleid, dat in de komende tien jaar parkeerregelingen voor belanghebbenden worden ingesteld (om bewoners tegen parkeeroverlast te beschermen) in alle omliggende wijken, ... maar niet in het Van Stolkpark.

Hopelijk kunnen wij de Gemeente toch ervan overtuigen, dat een dergelijke regeling ook bij ons noodzakelijk is. Anders wordt het moeilijk om groei van het autogebruik voor het woonwerkverkeer naar onze wijk te verminderen.

Conclusie

Persoonlijk vindt ik, dat als de Gemeente de groei van het autoverkeer wil stoppen, een verschuiving nodig is van de besteding van schaarse middelen. In plaats van dure projecten voor de auto als de Verlengde Landscheidingsweg (218 miljoen gulden) moet men zich concentreren op het aanleggen van veilige openbaar vervoer- en fietspadensystemen in de stad, en parkeergarages eromheen. Om bijvoorbeeld het verkeer op de Utrechtsebaan terug te dringen lijkt het enige verstandige alternatief, dat de forensen hun auto parkeren bij het begin, om daarna de trein te nemen richting centrum. En vandaaruit geen sneltram, maar een metro naar Scheveningen! Dat garandeert een snelle en veilige verbinding. Want niet alleen teveel autoverkeer, maar ook een overmaat aan openbaar vervoer op maaiveld kan de leefbaarheid in de wijken aantasten. En daar ging het toch uiteindelijk om, om die leefbaarheid te verbeteren. En als de leefbaarheid in de stad verbetert, voorkomt men dat nog meer mensen naar buiten vluchten, en nog meer autokilometers gaan vrijrijden.

Caroline de Jong-Boon

De Watertoren aan de

Pompstationsweg

De zeer markante watertoren in het Scheveningse duinlandschap is na een grondige restauratie in oude luister hersteld.

Dit vormde de aanleiding tot het verschijnen van een publikatie over dit inmiddels op de monumentenlijst gezette bouwwerk in de bekende VOM-reeks. (1990-2)

Van Stolkparkkoerier 49

In 1874 kwam de watertoren gereed. Deze was onderdeel van een uitgebreid waterwinningssysteem, dat de gemeente liet aanleggen in het duingebied tussen Scheveningen en de Wassenaarse Slag. Hoewel vele deskundigen hadden gewezen op de samenhang tussen de telkens uitbrekende cholera en verontreinigd drinkwater duurde het vele jaren en honderden doden voordat de gemeente in 1866 het besluit nam om de waterleiding aan te leggen. Een dergelijk project was een grote financiële investering en pas na tien jaar was het aantal aangeslotenen groot genoeg om winst te maken. " De winst bestond echter allereerst in mensenlevens die anders vroegtijdig verloren zouden zijn gegaan aan besmettelijke ziekten", schreef directeur Th. Stang. De gemeente zou echter blijvend geconfronteerd worden met nieuwe en steeds grotere uitgaven om schoon en goed-smakend drinkwater te kunnen leveren. Verzilting en vervuiling van de rivieren die het water aanleveren (met name de Rijn) noopten tot de uitbouw van een uitgebreid systeem van watertoelevering uit het zogenaamde Andelse Bekken in de Bommelerwaard. Bovendien groeide de afzet de afgelopen 50 jaar met ongekende sprongen. In 1989 werd 45,6 miljoen kubieke meter geleverd.

In het duinwaterleidingcomplex aan de Pompstationsweg wordt het water gezuiverd en beschikt men over een enorme reservoircapaciteit. Hierdoor kan iedere klant naar behoefte voorzien worden. Elektrische pompen draaien dag en nacht om de waterdruk in het leidingnet op peil te houden, maar bij uitval van deze pompen kan de 116 jaar oude toren deze functie overnemen. Daarnaast dient de toren als "veiligheidsklep" om plotseling drukstoten in het leidingnet op te vangen. Hiermee is de toren nog steeds een belangrijke schakel in de duinwaterwerken.

Toen in de loop van de jaren tachtig bleek dat het waterleidingbedrijf opnieuw moest

moderniseren om de steeds grotere vraag aan te kunnen staan het behoud van de oude watertoren ter discussie. Sloop of renovatie? Gelukkig bleek een totale restauratie van binnen en van buiten toch minder kostbaar dan sloop en de bouw van een nieuwe toren. Bovendien was het waterleidingbedrijf zich in toenemende mate bewust van zijn taak in de bescherming van een deel van het cultureel erfgoed. Mede hierdoor bleef de toren voor Scheveningen bewaard. Dat is een gelukkige zaak, want in onbruik geraakte watertorens zijn elders met tientallen tegelijk gesloopt.

Dit lot is de watertoren aan de Pompstationsweg dus bespaard gebleven en daarmee beschikken we niet alleen over een uniek industrieel-archeologisch monument, maar ook over een toren waarvan dankzij een unieke renovatie de oorspronkelijke functie is gehandhaafd.

In de VOM-publikatie wordt ingegaan op de geschiedenis van de watertoren, de drinkwatervoorziening in Den Haag en de ingrijpende restauratie van 1988-1990. Naast informatie van technische aard wordt uitgebreid aandacht besteed aan architectonische aspecten. Het interessante boekje is voor fl. 10,- te koop in de boekhandel en bij de Gemeente.

Hanneke Farkas-Teekens

*Uit: De Watertoren aan de
Pompstationsweg, p.4*

Wat staat er in deze Koerier?

Algemene Ledenvergadering, oproep	27
Babysitters	36
Burenhulp	33
Davidson, In memoriam Mr L.	27
Halvering van de Scheveningse Bosjes	26
Over bouwen, breken en behouden	25
Villa Lunia	29
Visa-drukke	28
Waar de Haagse hondjes mogen rennen (2)	28
Watertoren aan de Pompstationsweg, De	35
Weer ... het verkeer	34
Wijkbeveiliging	33

Draagt u al een

Van Stolkparkdas?

Ze zijn er in blauw, groen en wijnrood: dassen, shawls, chokers en butterfly's van het Van Stolkpark.

Afgehaald bij het contactadres kosten ze: dassen fl. 22,50 en shawls en chokers fl. 25,=.

Er zijn nu - op verzoek van vele Van Stolkparkers - pochettes. Deze kosten fl. 12,50 per stuk.

Bent U al lid

van de Wijkvereniging "Van Stolkpark"?

Het bestuur van de Wijkvereniging "Van Stolkpark" doet al hetgeen in haar vermogen ligt voor een goed woon- en leefklimaat, ook in uw belang. U kunt de wijkvereniging steunen door lid te worden.

U kunt u aanmelden als lid door een bedrag van tenminste fl. 20,= per jaar over te schrijven naar postrekening 34 41 829 ten name van de penningmeester van de Wijkvereniging "Van Stolkpark". Als u buiten het Van Stolkpark woont, op de hoogte wilt blijven van het wel en wee in het Van Stolkpark, kunt u als donateur de Van Stolkparkkoerier over de post toegezonden krijgen na overschrijving van fl. 20,= naar postrekening 34 41 829.

Koeriersbundel

Alle Van Stolkparkkoeriers in één band, van het eerste, in oktober 1978 verschenen nummer af. Afgehaald bij het secretariaat, Prof. P.S. Gerbrandyweg 3, kost de bundel fl. 25,=.

Babysitters

Minimum tarieven zijn:

fl. 4,= per uur van 19.00-24.00 uur fl. 5,= per uur vóór 19.00 uur (dus overdag) en ná 24.00 uur. Als een babysitter blijft slapen, dan wordt het tarief berekend tot het moment van thuiskomst van de ouders. Het is noodzakelijk gebleken beide partijen erop te wijzen, dat er duidelijke afspraken moeten zijn over de tijd van thuiskomst en over het al dan niet ontvangen van bezoek tijdens het babysitten. Het is voor iedereen prettiger dit van te voren goed te regelen.

Andrea Balhuizen,	telefoon 351 48 13
Catelijn Engering,	telefoon 350 20 70
Eline Fasseur,	telefoon 355 93 12
Karim Luijendijk,	telefoon 354 18 86
Monique Merckelbach,	telefoon 354 70 12
Kors-Jan Schuurmans,	telefoon 355 15 44

Wijkvereniging "Van Stolkpark"

Contact- en correspondentie-adres:
Prof. P.S. Gerbrandyweg 3
telefoon 354 12 96

Bestuur:

Voorzitter:
Mr T. Landheer
Prof. P.S. Gerbrandyweg 3
telefoon 354 12 96

Vice-voorzitter:
R. de Jong
Van Stolkweg 27f

Secretaris (wnd)
Mw Drs J.C. de Jong-Boon
Belvédèreweg 13
telefoon 351 42 19

Penningmeester:
J.A. Kusters
Belvédèreweg 17
telefoon 352 33 94

Leden:
Mr F.W.A. Goes
Prof. P.S. Gerbrandyweg 121
telefoon 355 84 55
R.P. Luijter,
Kanaalweg 27
telefoon 354 13 13
Jhr Mr J.J.M.M. van Rijckevorsel
Duinweg 10
telefoon 352 50 54
Mw Th.H.E. Wilmink-Weijhenke
Duinweg 4
telefoon 354 90 36

Stichting Buurtpreventie Van Stolkpark:

Voorzitter:
R. de Jong
Van Stolkweg 27f

Secretaris/penningmeester:
Drs L.J.M. Zijerveld
Van Stolkweg 20a
telefoon: 355 47 88

Van Stolkparkkoerier:

Eindredacteur:
Anneke Landheer-Roelants

Aan dit nummer werkten mee:
Hanneke Farkas-Teekens,
Caroline de Jong-Boon,
Roch de Jong,
Ton Landheer en
Anneke Landheer-Roelants.

Burenhulp:

Wijkhoofd:
Mw E.M. Braat-van Pelt
telefoon 354 52 04

Wijkcontactambtenaar:
G.J.J. Zwartjes
telefoon 353 30 72

Wijkagent:
C. Lookman
Politiebureau Nieuwe Parklaan
telefoon 310 30 56/310 30 52

Rayonagent:
F. de Ruiter
Politiebureau Nieuwe Parklaan
telefoon 310 30 38/310 30 52